

[Ælkær.]

Bane Skelskør—Dalmose. Det er meget faa Tog, der kører dér paa Hverdage. Da denne Bane betyder meget for Solskinsbyen Skelskør og Opland, vil jeg gerne henstille til Trafikkommissionen og den højtærede Trafikminister, at denne Bane, selv om den ikke giver de store Indtægter, ikke faar færre Tog, men helst nogle flere. Det fortjener Beboerne paa den Egn.

Rasmus Hansen: Til Orientering for ærede Medlemmer skal jeg straks oplyse, at jeg vil tale om Forholdet mellem Danmark og Tyskland, om Radioavisens udenrigspolitiske Oversigter og om Folkestyret og Ytringsfriheden.

Det ærede Medlem Hr. Hartel stod forleden paa dette høje Tings Talerstol og udtalte sin Mening om, hvad der er i Befolkningens Interesse, naar udenrigspolitiske Begivenheder vurderes af Landets frie Presse, deriblandt Pressens Radioavis. Taleren, som afsluttedes med et Citat af Shakespeare, kaldte uvægerlig hos mig og maaske ogsaa hos andre ærede Medlemmer paa Erindringen om Jago i Shakespeares Othello, Jago, som under en Maske af Tilforladelighed skjuler sin Falskhed. Jago hyklede Hengivenhed over for Othello, men forraadte ham skaanselsløst. Det ærede Medlem Hr. Hartel er af danske Vælgeres Tillid ført ind i den danske Rigsdag og tilhører et dansk Parti, hvis Ordfører under Finanslovdebatten har afgivet den Erklæring, at Partiet er Tilhænger af Folkestyre og afvisende over for totalitære Statsformer. Alligevel holdt det ærede Medlem sin Tale om Radioavisens udenrigspolitiske Oversigter og foregav, at det skete af Omsorg for Befolkningens og for Landets Ve og Vel.

Jeg siger udtrykkeligt „Radioavisens udenrigspolitiske Oversigter“. Disse Oversigter udsendes nemlig ikke af Statsradiofonien, men af Radioavisen, som er en selvstændig Institution, administreret og ledet af Repræsentanter for den frie danske Presse. Statsradiofonien er uden Ansvar for, hvad der udsendes af Radioavisen, og det forekommer mig noget besynderligt, at det ærede Medlem ikke har været klar over dette Forhold, før han holdt sin Tale. Folkestyrets Forudsætning er Pressens Ytringsfrihed over for Samfundets Problemer og Tidens politiske Strømninger, Frihed til at tage Stilling til Kommunisme, til Nazisme og til Fascisme saavel som til demokratiske Partiers Programmer og Handlinger, naar det sker paa lovlig Maade.

Men har det her i Landet hidtil været

tilladt at agitere for Nazisme, for Kommunisme, for Fascisme og andre totalitære Statsformer, saa er det til Gengæld en selvfølgelig Ret, at Tilhængere af Folkestyret kan analysere de totalitære Ideologier og deres Virkninger. Folkestyrets Ytringsfrihed er ikke forbeholdt mere eller mindre maskerede nazistiske Provokatører. Den er ikke forbeholdt den nazistiske Agitation, der udføres eller organiseres af nogle af Landets store Godsejere, af Greve Knuth, af Hofjægermester Sehested og af Greve Bent Holstein. Den er ikke forbeholdt den nazistiske Central nede i Bovrup, hvis Straamand Læge Fritz Clausen er, men hvis egentlige Bagmænd Offentligheden endnu ikke kender. Den er heller ikke forbeholdt den nazistiske Agitation i det tyske Mindretals Organ „Nordschleswigsche Zeitung“, hvis uforskammede Tone Det konservative Folkepartis Formand forleden med god Grund frabad sig fra dette Tings Talerstol.

Den nazistiske Metodes Beregning og Hensigter er imidlertid tydelige nok. De danske nazistiske Grupper ved, hvor betydningsløse de er. De ved, at de ikke ved egne Kræfter kan komme til at spille nogen som helst Rolle. Dertil er det demokratiske Sindelag og den demokratiske Udvikling alt for rodfæstet i dette Land. Men kan de under Henviisning til Hensynet til et godt Forhold til Tyskland faa kværket Ytringsfriheden for Demokratiets Talsmænd, saa vil, tror de, noget maaske været vundet for dem. Derfor har man ogsaa set, at f. Eks. Kampagnen mod de udenrigspolitiske Oversigter i Pressens Radioavis er paabegyndt af den nazistiske Central i Bovrup, og den er blevet forstærket under Redaktør Blædels Ferieophold i Udlandet og er altsaa nu af det ærede Medlem Hr. Hartel ført ind i dette høje Ting.

Formaalet med hele denne Kampagne er aldeles ikke et udenrigspolitisk, nemlig Sikring af et godt Forhold til Tyskland, men et indenrigspolitisk, nemlig Sikring af bedre Agitationsvilkår for de danske nazistiske Grupper. Og for at naa dette Maal bruges nu alle Midler, i Særdeleshed mod Redaktør Blædel, der er konservativ, og hvis Radiooversigter derfor har været særlig ubehagelige for de nazistiske Godsejeres Planer.

Det er ikke min Opgave at forsvare konservative Skribenter og heller ikke Redaktør Blædel — jeg er i mange Henseender dybt uenig med ham; men jeg benytter dog Lejligheden til fra dette Tings Talerstol at sige, at baade jeg og mange af mine